

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011139
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5712011139.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.06.2016 takto

rozhodol:

obžalovaní

L.. W. Č., nar. XX.XX.XXXX v R., Č. F., trvale bytom C. Č.. X/XX, O.,
W. Z., nar. XX.XX.XXXX v D., okres O., trvale bytom D. XX, okres O.,
S. W., nar. XX.XX.XXXX v D., okres O., trvale bytom A. Č.. XX, Z., okres O.,

uznávajú sa za vinných, že

po predchádzajúcej spoločnej dohode dňa 24.03.2011 v presne nezistenom čase vo Vrútkach, ulica Čachovský Rad č. 7 na Správe Národného parku Veľká Fatra v prítomnosti riaditeľa napísali, vlastnoručne podpísali a doručili písomnú sťažnosť, ktorá bola dňa 29.03.2011 doručená aj Štátnej ochrane prírody SR Banská Bystrica, Ul. Tajovského 28 B, kde trojčlenná komisia túto celú sťažnosť vyhodnotila ako neopodstatnenú, a toto im oznámil aj riaditeľ tohto úradu, v ktorej všetci títo traja obžalovaní uviedli, že ako prítomní členovia Slovenského Poľovníckeho zväzu v zastúpení L.. W. Č. podávajú sťažnosť na pracovníka Správy Národného parku Veľká Fatra Vrútky L.. L. O., ktorý bol vyšetrovateľom PZ Sučany pristihnutý priamo pri čine páchania pytliactva, o čom svedčí aj jeho výpoveď vo vyšetrovacom spise PZ a Obvodného lesného úradu Martin; chcú preukázať svedkami, že pán L.. L. O. vo vyšetrovacom spise nehovoril pravdu a zavádzal a nakoľko sa jedná o pracovníka Štátnej ochrany prírody a poľovníckeho hospodára, ktorý je priamo pod prísahou má dodržiavať legislatívne zákony, z toho dôvodu oznamujú zamestnávateľovi, že je to v rozpore z danou legislatívou, aby taký pracovník pracoval v štátnej ochrane prírody a sú ochotní poskytnúť informácie o dôvodnom podozrení, že menovaný sa spolupodieľal na porušení práva legislatívy na úseku výkonu a práva poľovníctva, následne obž. L.. W. Č. a obž. W. Z. dňa 11.4.2011 napísali predsedovi Obvodného lesného úradu Martin, Ul. P. Mudroňa 45, Martin, sťažnosť na postup konania - skupinové pytliactvo členmi PZ G. A., kde uviedli, že skupinového pytliactva sa zúčastnili ôsmi členovia PZ G. A., okrem iných i L.. L. O. (poľovník hospodár PZ G.), obž. W. Č. a obž. W. Z. zároveň riaditeľovi Štátnej ochrany prírody SR Ul. Tajovského 28 B, Banská Bystrica dňa 11.4.2011 doručili v písomnej podobe súhlas na spoluprácu z 11.4.2011, kde uviedli, že L.. L. O. ako hospodár PZ G. A. a pracovník ŠOP SR zastával skupinové pytliactvo a taktiež obž. W. Z. ako starosta Obce D. zaslal písomnú sťažnosť zo dňa 23.07.2007 Správe Chránenej krajinskej oblasti Š. S., prešetrovanej Štátnou ochranou prírody SR Banská Bystrica, kde uviedol, že L.. L. O. si v chránenej krajinskej oblasti S. T., katastrálne územie D., protiprávne postavil stavbu, neoprávnene na cudzom pozemku v lokalite N. vyrúbal jedle v množstve 40 m a v pracovnej dobe vykonával prestavbu svojho rodinného domu, pričom obe sťažnosti boli vyhodnotené ako neopodstatnené, čím takto verejne uvedené nepravdivé údaje značnou mierou ohrozili vážnosť poškodeného L.. L. O., nar. XX.XX.XXXX v zamestnaní a u spoluobčanov, navyše všetci obžalovaní takto konali z pomsty voči poškodenému, keďže boli vylúčení, resp. neprijatí do poľovníckeho združenia PZ G. A. a obžalovaný W. Z., bol z funkcie starostu obce D. odvolaný, a to na základe petície, ktorú zorganizoval poškodený

t e d a

obžalovaný L.. W. Č. a obžalovaný W. Z.

spoločným konaním o inom oznámili nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov a poškodiť ho v zamestnaní, a taký čin spáchali z osobitného motívu a verejne, pokračovacím konaním,

obžalovaný S. W.

spoločným konaním o inom oznámil nepravdivé údaje, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov a poškodiť ho v zamestnaní, a taký čin spáchal z osobitného motívu a verejne, čím spáchali

obžalovaný L.. W. Č. a obžalovaný W. Z.

pokračovací prečin ohovárania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák.

obžalovaný S. W.

prečin ohovárania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

1) obž. L.. W. Č.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona a s použitím § 373 ods. 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 2 000 (dvetisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

2) obž. W.Š. Z.

Podľa § 44 Tr. zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona u obžalovaného W. Z., nar. XX.XX.XXXX, nakoľko pokladá trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky s probačným dohľadom, uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/175/2012 zo dňa 25.06.2015, právoplatným dňa 08.09.2015, za dostatočný na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného.

3) obž. S. W.

Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a s použitím § 373 ods. 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného L.. L. O., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom D. Č.. XX, okres O., s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 401/2011 (v súčasnosti vedené pod novou sp. zn. 2Pv 5/2016) podala dňa 16.07.2012 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvineným L.. W. Č., W. Z. a S. W., stíhaným pre prečin ohovárania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 373 ods. 1, ods. 2, písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mali dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, poškodeného, svedkov, ako i prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v ich prospech.

Obžalovaný L.. W. Č. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Na otázky prokurátorky obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on nechcel poškodiť L.. L. O.. Avšak domnieval sa z vlastného presvedčenia, vie o tom, že bol pri čine, keď sa spáchal trestný čin pytliactva, podľa zápisu polície. Vedel o tom, že tam boli dva diviaky - jeden zapísaný a jeden nezapísaný. Toto je jeho presvedčenie. V rámci dediny sa toto šušovalo, avšak nemá žiadneho svedka. On sa o tomto pytliactve dozvedel až dva dni potom, čo sa to stalo. V tej dobe bol členom poľovníckeho združenia. On trestné oznámenie ohľadom toho trestného činu pytliactva nepodal. Ide o vec vedenú na OO PZ Sučany, ORP-1738-SU-MT-2008. Čo sa týka predmetnej trestnej veci, v tej dobe L.. L. O. bol, aj v súčasnosti je poľovník- hospodár PZ G. - A.. Podľa spisu bol L.. O. zavolaný, že bol strelený jeden diviak. Podľa jeho presvedčenia, verí tomu, že keď L.. O. videl dve kože z diviaka, mal sa pýtať, kto strelil toho druhého diviaka. On je o tom presvedčený, že L.. O. videl dve kože diviaka a mal zakročiť ako poľovník hospodár a ako štátny ochranár prírody. On nemá žiadnych svedkov o tom, že L.. O. videl dve kože z diviaka. Ale je o tom presvedčený. On tam nebol, ani keď prišla polícia. On vychádza z toho, čo je uvedené v tom spise, keďže bolo na neho útočené, že podal trestné oznámenie. On si následne vyžiadal kópiu spisu z Lesného úradu a tak si preštudoval spis. Oni traja písali sťažnosť na CHKO - ide o správu Národného parku vo Vrátkach. Boli tam traja - on, W. Z. a S. W.. Pán S., ako riaditeľ, im povedal, že on nie je v tejto veci kompetentný jednáť a že to pošle na vyjadrenie do Banskej Bystrice. Banská Bystrica ich vyzvala na súčinnosť. On im napísal, že sa stal taký a taký prípad, že majú indície o tom, že L.. L. O. bol na mieste a mal konať. Taktiež písal na Lesný úrad Martin, prečo L.. L. O. nebol riešený. Prečo boli poriešení len niektorí. Je stopercentne presvedčený o tom, že L.. O. o tomto vedel. Už nevedel uviesť, kedy písal to podanie na Lesný úrad Martin. Čo sa týka písania na úrad D., písal tam pán Z., opravil sa a nevedel uviesť, či tam písali, nepamätal si. Čo sa týka písania na Slovenský poľovnícky zväz, to si nepamätal. Čo sa týka zhromaždenia PZ G. - A., jeho si zavolali členovia tohto výboru a útočili na neho, že prečo to on oznamoval a že ohováral L.. O.. On im oznámil, že ho neohováral, ani nevolal na políciu, avšak pokiaľ bol na tom mieste, mal konať. Je pravda, že sa vtedy L.. O. ospravedlnil. Povedal mu, že „ak ti ide o to, ja sa ti verejne ospravedlňujem“. Skončilo to tak, že bol vylúčený z poľovníckeho združenia preto, že hrubo a verejne urážal poľovníckeho hospodára L.. O.. To poľovnícké združenie rozhodovalo tajne, bolo tam zhruba 46 ľudí. Slová pytliač, zlý a nečestný človek on poškodenému nepovedal. Avšak mal konať a on sa mu preto na tej schôdzi, asi dvakrát, ospravedlnil. Nie kvôli tomu, že ho ohováral. On je presvedčený, že nechcel ublížiť pánovi O.. On sa chcel dopátrať len pravdy, preto písali na CHKO - Správa Národného parku Veľká Fatra a potom Lesnému úradu. Po tom, čo bol vylúčený z toho poľovníckeho združenia, bolo mu povedané, že sa môže súdiť. On sa rozhodol nesúdiť, lebo je to beh na dlhé trate. Trestné oznámenie zo strany poškodeného on chápe ako pomstu z jeho strany. Účelom podania sťažnosti nebolo dosiahnuť vyhodenie L.. O. z práce alebo aby bol nejako sankcionovaný. Oni sa chceli len dopátrať pravdy, že keď bol na mieste a mal konať, tak prečo vlastne nekonal.

Na otázky obhajcov obžalovaný uviedol, že si nepamätá, či v tom spise je uvedené, ale myslí si a je o tom presvedčený, že pri tom delení prasiatka bol prítomný aj pán O.. On sa s manželkou pána O. nekontaktoval v súvislosti s touto vecou. Lesným úradom za to pytliactvo bol riešený pán R., pán S. C.

Z. a pán S. H. Z.. Nebol za to riešený pán O.. Polícia toto riadne vyšetrila de jure de facto. Následne to bolo prokurátorkou postúpené Lesnému úradu. Lesný úrad k tomu mal zaujať iné stanovisko. On sa na Lesnom úrade informoval, že ako to dopadlo. Nič mu nebolo doručené. Až neskôr sa dozvedel, že pánovi R. bol vzatý poľovný lístok na dva roky a ostatným na jeden rok.

Čo sa týka pána W., ten odišiel z poľovného združenia na vlastnú žiadosť. Chcel sa aj vrátiť. V tom združení je bodovací systém a následne sa tam nemohol vrátiť. Pán Z. bol vylúčený zo združenia, ale za pracovnú aktivitu. Tiež si myslí, že to nebolo v poriadku. V tom spise nie je uvedené, že by bolo vznesené obvinenie pánovi O.. Každý je občan je podľa neho oprávnený podať sťažnosť, ktorá má byť konkrétnym orgánom prešetrená. Jeho úmyslom nebolo poškodiť pána O., ale len to, aby tá vec bola riadne prešetrená. On voči pánovi O. necíti nenávisť ani teraz.

Obžalovaný W. Z. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Na otázky prokurátorky obžalovaný vypovedal, že každý občan SR má právo napísať podnet na prešetrenie zákonnosti. On to využil. On je o tom presvedčený a myslí si, že čo sa týka stavieb, u pána O. došlo k porušeniu stavebného zákona. A to konkrétne ide o chaty - bývalý senník, na ktoré nebolo vydané stavebné povolenie. Ide o prístavbu 4x4 metre. On v tejto veci podal sťažnosť, nakoľko táto stavba sa nachádza v Chránenej krajinskej oblasti a je bez povolenia. V danej veci konala Štátna ochrana prírody, neprizvala ho na rokovanie. Rozhodli tak, že sťažnosť nie je opodstatnená. On je presvedčený o tom, že to nie je v poriadku. Súdu predložil listinný doklad - vyjadrenie obce D. s listinami a fotografiami. Na týchto fotografiách je jasne uvedené, čo bola stará stavba a čo bolo pristavené. On keď sa to dozvedel, možnože v roku 2009, z úradnej povinnosti - ako starosta obce, žiadal o prešetrenie Štátnej ochrany prírody. On sa obrátil aj na stavebný úrad D. a to dodatočne, keď nebol starostom obce. Zo Štátnej ochrany prírody dostal vyrozumienie, že tá sťažnosť nie je oprávnená. Prečo to inicioval, je to preto, že tá chata je v Chránenej krajinskej oblasti. O neoprávnenom výrube jedlí, on to nazýva smrečiny, sa dozvedel od jeho bratranca W. S.. Jedle tam už neboli. Jeho bratranec mu povedal, že tieto jedle vyrúbal pán L. L. O.. On to neoznámil, pretože nechcel, aby jeho bratranec prišiel o prácu, lebo pán O. bol štatutárom urbariátu D.. Oni preverovali ten výrub jedlí. Časť zistili, že sa nachádza u pána O.. Aj pán F. mu telefonicky povedal, že to ťahal pre pána O.. On si myslí, že to drevo, ktoré pán O. používal napr. na veľkú prístavbu, pochádza odtiaľ, dôkazy však nemá. Čo sa týka tých sťažností, podávali ich na Krajský a Lesný úrad a správe Národného parku. Vychádzali z informácií polície. On si v zmysle zákona o informáciách vyžiadal ten vyšetrovací spis. Ten vyšetrovací spis sa týkal vyšetrovania trestného činu pytliactva. Myslí si, že aj pán Č. mal tento spis. Polícia pristihla štyroch členov Poľovníckeho združenia G. - A.. Podľa ich indícií bol pán O. pol druhu hodiny na tom mieste v rodinnom dome S. H., kde boli zložené dva kusy diviacej zvery. A on pol druhu hodiny na to nereagoval, na tú upytličenú zver. On si myslí, že jeho úmyslom bolo to utajiť. Im išlo o to, že išlo o skupinové pytliactvo. Pán O. bol poľovný hospodár združenia, aby aj on bol do toho zahrnutý. On je presvedčený o tom, že všetky tieto veci riadil poľovný hospodár. Všetky tieto veci sa konajú so súhlasom poľovného hospodára. Pán O. verejne klame, že o tom nevedel. Boli pánom O. obvinení, že donútili k tomu pána S.. Čo sa týka pána S., tak ten priznal, že nevie písať na počítači, preto túto sťažnosť písal pán Č.. Nevie, či to bol z jeho strany zámer, ale považujú ho za čestného človeka. On nenapísal, že pán O. mal prestavbu rodinného domu vykonávať počas pracovnej doby. Napísal len že použil služobné auto a počas pracovnej doby bol doma. Vzťahy medzi ním a poškodeným do toho roku 2008 boli dobré, spolu poľovali. Tie vzťahy sa narušili v roku 2008, kedy on ako starosta obce podal žalobu o určenie vlastníctva pozemkov, ktoré po reštitúcii pripadli urbáru. Mal za to, že tieto pozemky patria obci. Odvtedy tieto vzťahy boli narušené.

Na otázky obhajcu obžalovaný vypovedal, že sú reči po dedine, vie to celá dedina, že pán O. si našiel priateľku a z toho dôvodu odišla od neho manželka. K výpovedi spoluobžalovaného uviedol, že bol z poľovníckeho združenia G. - A. vyradený za brigádnickú činnosť. V roku 2008 si myslí upozorňoval v tom združení na pytliactvo. Výbor poľovníckeho združenia si našiel dôvod - nie pytliactvo, ale pracovnú aktivitu.

Obžalovaný S. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný vypovedal, že išiel spoločne s A. L. Č. a W. Z. okolo budovy Správy Národného parku Veľká Fatra vo Vrutkách, boli spolu vo vozidle. Keď išli okolo tejto budovy, W.V. Z. napadlo, že sa tam zastavia, nakoľko chcel telefónne číslo na riaditeľa Správy Národného parku, pretože chceli povedať čo sa stalo, myslí tým vec, ktorá bola šetrená na OO PZ Sučany z podozrenia pytliactva, kde mal byť prítomný aj L. L. O., že menovaný ako ochranár nezasiahol. Po ich príchode na Správu Národného parku bol prítomný

pán S., ktorému W. Z. povedal to, čo vyššie uviedol. Pán S. už si nespomínal či povedal, že nemá to telefónne číslo, alebo mu ho nemôže dať. Pán S. povedal, že však to môžu napísať písomne, ale že on nevie rýchlo písať, že ak chcú tak si to môžu napísať tam u neho. Poskytol im počítač, na ktorom písal pán Č. s pánom Z., on stál mimo a zhováral sa o iných veciach s pánom S.. Oni ho nenútili, že tam musia tú sťažnosť napísať. Prebehlo to tak, že si vzájomne diktovali, jednalo sa o ten nezákonný odstrel, on to síce počúval, ale nesústredil sa na to, lebo sa rozprával s pánom S.. Mysleli tým len aby sa to nejak vyriešilo, nechceli aby prišiel o zamestnanie. On toto podpísal, nebolo to podľa neho žiadne ohováranie, chceli to len spravodlivo vyriešiť. On nechcel ani nemal úmysel niekoho ohovárať, uškodiť mu, poškodiť jeho povesť. Uvedený list nebolo ohováranie, bola to len sťažnosť, nakoľko boli presvedčení, že pán L.. L. O. ako hospodár poľovného združenia a ochranár prírody, mal zasiahnuť pri ilegálnej činnosti pytlíctva, skutočne sa to aj stalo, takže nikoho neohovárali. Iné písomnosti voči L.. L. O. nespisoval ani nepodpisoval a neodosielať, nevie ani s akými výsledkami to bolo ukončené, jemu išlo o to aby bola vysvetlená pravda. On pôsobil v poľovnom združení v D. 20 rokov, nemal s nikým žiadne nezhody ani konflikty. V súčasnej dobe je v poľovnom združení Z.. Nemá záujem niekoho ohovárať alebo poškodiť, dlhé roky sa venoval mládeži v osobnom voľne, viedol krúžok Mladých priateľov poľovníctva a za túto činnosť dostal aj vyznamenanie. Jeho celé toto mrzí, nevedel že z toho vznikne takáto vec, opakoval nemal v úmysle nikoho ohovárať, poškodiť mu, chcel len objasniť určité skutočnosti.

Ďalej na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že okrem tejto sťažnosti písali ešte jeden dopis na Krajský lesný úrad, kde požadovali vysvetlenie. Tam boli podpísaní šiesti. Chcel uviesť, že nie je pravdou, že pána S. donútili. On je presvedčený, že k tej udalosti došlo a došlo aj tým klamstvom. Cieľom toho všetkého bolo, aby sa to riadne prešetřilo. On do roku 1993 bol členom poľovníckeho združenia G. - A., odtiaľ vystúpil a vstúpil do poľovníckeho združenia Z.. Následne bol prijatý zákon, podľa ktorého člen musel mať nejaký podiel v urbári. Keďže nemal žiadne podiely v poľovníckom združení Z.Č., chcel prestúpiť do poľovníckeho združenia G. - A.. On sa následne dozvedel, že ho neprijali, čo pocítil ako veľkú krivdu, vzhľadom k jeho zásluhám. Bolo mu povedané, že jeho neprijali, ale prijali pána H., ktorý upytličil zver. Jemu osobne pán O. povedal, že vraj nemá vlastnosti poľovníka. On nebol svedkom tohto prípadu pytlíctva, o tomto prípade mu povedal pán Z.. Nevedel o tom, že by mal mať pán O. z toho nejakú ujmu. Tou sťažnosťou chceli prešetřiť tú vec, že pán O. bol prítomný u pána H.. Pán O. mal byť prítomný pri tom rozdeľovaní mäsa. On sa o celej tej udalosti dozvedel až následne. Jeho nevzali do toho poľovníckeho združenia G. - A. v roku 2009, ani mu neodpovedali. On sa to dozvedel až následne. Potom si premyslel, že radšej medzi takých ľudí ani nepôjde a nebude s nimi poľovať. Ani sa neobrátil na súd. Je pravda, že v roku 2011 spolu s pánom Z. odovzdali predsedovi urbáru Pasienkového pozemkového spoločenstva D. - L.. M. S. list, kde uviedli, že na pozemkoch urbáru došlo k hrubému porušeniu pytlíctva a neoprávneným odstreľom, z čoho je nepriamo obvinený poľovný hospodár. Toto sa dialo v súvislosti s tým, že založili poľovnícke združenie Č. D., kde je členom aj pán Z.. Členom nie je pán Č.. Odpoveď nedostali. Chceli dosiahnuť to, že keďže sú tam tri obce, ako bolo kedysi, že bolo samostatné združenie pre jedného. K tomu listu chcel dodať, že chceli, aby boli do toho poľovníckeho združenia vzatí aj ďalší členovia, ktorí by mali záujem poľovať. Tú trestnú vec, ohľadom pytlíctva - diviaka, on čítal aj vyšetrovací spis. Myslí, že mu ho poskytol pán W. Z..

Svedok poškodený L.. L. O. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prvý moment bol, že je obvinený, že bol pristihnutý pri trestnom čine pytlíctva, skupinového pytlíctva. Druhý moment sú tu ďalšie listy kde vraj to pytlíctvo organizoval. Tretí moment nejde o jednorazovú akciu, dovoľ si tvrdiť, že hlavne zo strany obžalovaného Z. ide o diskreditáciu jeho osoby. Toto konanie mu spôsobilo vážne po prvé zdravotné problémy- trpí migrénami, má na to doklady, lieči sa u neurologičky, a hlavne podotýka tie migrény sú zapríčinené stresom. Ďalej takéto konanie ho zasiahlo aj v práci. Ak niekto donesie obvinenie do práce dotyčného človeka, vždy to na tom človeku zanechá nejaké stopy. Ten človek je podozrievaný kolegami. Bolo povedané, že bol povýšený v práci, čo nie je pravda, od roku 1996 je zástupcom riaditeľa správy Národného parku, takéto obvinenie spôsobilo, že v práci boli dvojzmyselné poznámky, dvojzmyselné reči od jeho kolegov, bolo to v súvislosti s tým podaním obvinených, pýtali sa ho ako to pytlíctvo funguje a podobne. V roku 2009, možnože v roku 2007 alebo 2008 bol v nemilosti nadriadenej riaditeľky L.. B., zrejme aj tam išli tie anonymné ohováračské listy, táto riaditeľka žiadala jeho riaditeľa, aby bol z funkcie odvolaný, nebol odvolaný z funkcie zástupcu riaditeľa a vedúceho odboru. V roku 2008 na Správe Národného parku došlo k výmene riaditeľa, on v tom čase vôbec nebol braný ako kandidát na riaditeľa, on si myslí, že tie anonymy aj tie listy podpísané W. Z. mali to za ten následok. Taktiež v obci sa šírilo, že ich ako členov urbáru idú zatvárať, on už v svojej predchádzajúcej výpovedi uviedol, že to zasiahlo aj jeho rodinu, ešte v roku 2011 jeho manželka hovorila, že nie je spokojná so životom v obci. To čo robí Z. proti jeho osobe, to nemá konca kraja. Jeho

manželka nemá záujme bývať v tejto obci preto sa v lete toho roku odsťahovala a býva v byte v O., kde ju navštevuje. Nie je pravda, že by sa manželka odsťahovala kvôli tomu, že majú nejaké problémy v manželstve. Chcel ďalej poukázať na ďalšie dôvody prečo sa Z. mstí jeho osobe. Podotýka, že bol vylúčený z poľovného združenia. Bol a je štatutárnym zástupcom Pozemkového urbáru, kde sa im podarilo získať pozemky urbáru, ide o Urbár a pasienkové pozemkové spoločenstvo D.. V roku 2007 ho občania obce požiadali aby zorganizoval petíciu za účelom odvolania starostu obce Z., čo aj urobil, tá akcia bola úspešná a v referende bol starosta obce W.V. Z. odvolaný. V deň vyhlásenia referenda mal 2 telefonáty, kde sa mu vyhrážali zabitím a vyvraždením a zakopaním celej rodiny, toto riešilo OO PZ S., prvý telefonát bol na pracovisko do S., tohto sa bojí jeho manželka, vždy keď ide do hory vraví, aby si dával pozor naviac, keď bolo zistené v dome u Z. a Č., že tam boli nelegálne zbrane. Ďalej chcel uviesť okrem týchto vecí ďalšiu vec, kde Z. podal na neho oznámenie na Úrade boja proti korupcii, kde počas jednania zobral úplatok, kde výsledok vyšetrovania bol negatívny, myslí si, že to bolo v júni alebo septembri 2007. Taktiež v roku 2007 Z. ako starosta obce oznámil, že má čierne stavby, on nemá žiadne čierne stavby, všetko má legalizované a dokonca sa aj on ako predseda MNV vyjadroval k tej legalizácii jeho stavieb. Keby mal charakter Z., súd by sa zaoberal čiernymi stavbami Z. a Č., on chce mať od nich už pokoj.

Na otázky samosudcu poškodený vypovedal, že asi koncom marca 2011 prišli tieto tri osoby - obvinení za jeho riaditeľom, za pánom S., keď on zrovna nebol na pracovisku, oni žiadali spísať nejaký zápis, spočiatku písal pán S. a potom sa spýtal, či niekto nevie rýchlejšie písať na PC, potom že písal L.. Č., boli tam tri momenty v tom liste, že bol prichytený pri páchaní trestného činu pytliactva, že išlo dokonca o skupinové pytliactvo, že klamal orgánom - vyšetrovateľovi a, že by nemal pracovať v štátnej správe-ochrane prírody. Všetci traja to podpísali, bolo to riešené. Okrem toho Č. poslal jeho zamestnávateľovi priamo do Banskej Bystrice ďalšie dva listy pánovi riaditeľovi ide o Štátnu ochranu prírody ústredie Banská Bystrica. Tie listy boli riešené, ústredie si vyžiadalo stanovisko OO PZ Sučany, Obvodného lesného úradu Martin, či bol vôbec riešený alebo mal problémy s tými vecami, tie odpovede má k dispozícii súdu ich predloží ako listinné dôkazy. W. Z. ešte v roku 2007 zaslal jeho zamestnávateľovi list. V tom liste znova uvádzal veci ohľadom pytliactva, nelegálnych stavieb a že zneužíva pracovnú dobu. Taktiež to bolo šetrené so záverom, že sťažnosť je neopodstatnená. Asi v roku 2009, L.. Č. ho ohováral v reštauračnom zariadení, ohováral ho pred spolupracovníkmi, kolegami z práce a kamarátmi z Lesnej stráže, že ani nevedia s kým pracujú, že je zlý človek a najväčší pytlík v okolí. Toto malo za následok, že to priniesol na výbor poľovníckeho združenia, kde si výbor predvolal Č. ako aj ďalšieho poľovníka, ktorý mal problémy. Pán Č. chcel zakryť túto skutočnosť, keď mu povedal, že je z toho nahrávka a svedkovia sú ochotní vypovedať, tak ako to uviedol, on sa priznal, ospravedlnil sa mu trikrát, ako vypovedal nie dvakrát, on jeho ospravedlnenie prijal a keď výbor rozhodoval o jeho vylúčení a nevyhlúčení, on sa zdržal hlasovania, výsledok bol taký, že Č. bol vylúčený z poľovníckeho združenia a to nie len pre túto vec ale aj pre iné veci. L.. Č. zaslal list na Obvodný lesný úrad, v ktorom uvádza tiež skupinové pytliactvo medzi menami aj jeho. On sa nedopustil pytliactva, skupinového pytliactva. Ako poľovný hospodár je vo funkcii 15 rokov, za tú dobu nebolo v ich revíri vyšetrované ani riešené pytliactvo. Avšak ako v iných revíroch, tak aj v ich revíre sa našla uhynutá zver, ktorú objavovali tie isté osoby, z okruhu W. Z. včetně neho, išlo aj o osoby, ktoré neboli členmi poľovníckeho združenia. V súčasnosti sú v zmysle zákona premenovaní a ide o poľovnícku organizáciu G. so sídlom v A.. Čo sa týka obv. W. ten sa apríli 2011 podpísal pod spomínaný list a taktiež s W. Z. podpísal list adresovaný urbáru D. kde boli uvedené skutočnosti pytliactvo, skupinové pytliactvo, opakované porušenie zákona zo strany poľovníckeho hospodára G. A., teda jeho a celého poľovníckeho združenia. Ten druhý list zaslaný Urbáru bol v roku 2012. Ten list má, taktiež ho súdu predloží. On v odvolaní prečítal, ktoré napísal Č., že bol u H. hodinu a pol, čo nie je pravda, bolo to niekoľko minút, nevedel presne koľko. On tam prišiel poobede, pri bráničke sa pozdravil a stretol s S. H. starším, rozprávali sa a prešli dvorom, ponúkol ho kávou a nevie či ju pil alebo nie, cez otvorené dvere na garáži videl dvoch alebo troch kolegov, ktorí porcovali mäso. Ďalej bolo v odvolaní Č. uvedené, že videl dve kože z diviakov, čo je lož, on jednu kožu videl v igelite, ukázal mu ju S. H. pred príchodom polície, následne prišli policajti, ktorých pustil S. H. a druhú kožu z diviaka videl, keď S. H. otvoril kufor motorového vozidla a táto bola v kufri, ten kufor motorového vozidla otvoril S. H. na príkaz polície, ktorí to tam prehľadávali. Po príchode policajtov on s nimi spolupracoval, poskytol im všetko čo potrebovali. Policajti požadovali knihu návštev revíru a ďalšie doklady. Spomínal si, že keď ho zavolali policajti k rozporcovanému mäsu sa ho spýtali, či je to z jedného alebo z dvoch diviakov, on im odpovedal, že si myslí, že je to z dvoch diviakov vzhľadom na to množstvo. Do príchodu polície on v tej garáži nebol, mal ruky čisté.

Na otázky obhajoby poškodený vypovedal, že je pravda, že vypovedal na polícii a taktiež vypovedal na Obvodnom lesnom úrade v Martine. To čo vypovedal, vypovedal pravdu a to čo si v danej chvíli

spomenul. Oprávnenou osobu na obhliadku zvere zo zákona je poľovný hospodár, a v zmysle ich vnútorných predpisov to môžu byť ďalšie tri poverené osoby, jednou z nich je aj C. Z., ktorý bol oprávnený ohliadnuť zver. On si išiel k H. overiť či je všetko v poriadku, on má právo skontrolovať či je všetko v poriadku a danú vec ohliadla ním poverená osoba, on nemal vedomosť, že bolo strelených viac diviakov až keď ho polícia vyzvala, vtedy si prezrel to mäso v garáži a zistil, že je tam viac diviny ako z jedného diviaka, už nevedel uviesť kedy prišiel na dvor k H., možno to bolo po tej 13,00 hod., nevie kedy prišla polícia, bol tam krátko. Okrem neho tam bol S. H. Z., S. C. Z., W. S. Z. a kto tam bol ďalší nevedel uviesť. Nevedel uviesť či okrem policajtov tam prišiel niekto, myslí si, že nie. Keď tam on bol je presvedčený, že pán Č. a N. tam neboli. On vie ako to skončilo pán L.. R. bol riešený na Obvodnom lesnom úrade, bol mu odobratý lístok poľovný na dva roky a potom mu ho vrátili. Čo sa týka R. mal urobiť ďalšie veci, ktoré neurobil - mal úlovok zapísať do povolenky a do knihy návštev revíru a neoznačil ho. Za povinnosti strelca je zodpovedný strelec a nie hospodár. Taký človek je porušiteľ zákona. L.. R. mal povolenie strieľať tú zver. On vyrúbal nie jedle ale išlo o smrek a buky, nebolo to nelegálne ale legálne, mal povolenie, má k tomu doklad. Nevie z ktorých parciel tie stromy vyrúbal, on sa v teréne podľa mapy zorientoval a rúbal len na parcele, na ktorej mal povolenie. W. podpísal len dva listy, jeden u pána S. a druhý zápisnicu z valného zhromaždenia a to z roku 2012. Tie sťažnosti a podnety nezačali poľovačkou u pána H., pán Z. uvádzal, že do roku 1998 ich vzťahy boli korektné to je lož, už v roku 1989 tie ich vzťahy boli naštartené, keď ako poľovníci prišli na jeho prvý závažný podvod, následne sa to vyvrcholilo ohľadom snahy získať urbárny majetok a jeho vylúčením z poľovníckeho združenia. Z. bol vylúčený nie len za poľovnú aktivitu ale aj za iné veci. Manželka sa od neho odsťahovala v júli 2013. To bol jeden z tých najhlavnejších dôvodov, prečo sa manželka odsťahovala z dediny, necítila sa tam dobre, bála sa o svoj život a o jeho život. Jeho manželka v minulosti, keď sa stretávala s W., vychádzala normálne. On je presvedčený, že L.. R. porušil legislatívu na úseku poľovníctva, zrejme na rozhodnutie prokurátorky a Obvodného lesného úradu by bolo potrebné splniť aj niečo iné aby to bolo kvalifikované ako pytliactvo. Keď prišiel k pánovi H., boli tam traja členovia poľovníckeho združenia, je obvyklé, že zver porcujú traja členovia, keď sa má rozdeliť pre viacerých. Čo sa týka zdravotného stavu, on nezvykne byť práceneschopný, ale jeho kolegovia mu dosvedčia, že keď mu bolo skutočne zle, kolegovia išli namiesto neho na jednanie. Nie je typ, že by nechal jeho prácu vykonať iným. On predloží lekárske správy ohľadom jeho zdravotného stavu. Pán Č. bol vylúčený pre pracovnú aktivitu, vzťahy a jeho nemohúcnosť aj za neúčasti na pláne lovu. Výbor sa dohodol, že hlavným dôvodom bolo ohováranie hospodára, že si to člen nemôže dovoliť. Strelením diviaka pánom R. nebol porušený zákon o poľovníctve, až následným konaním bol porušený zákon o poľovníctve pánom R., tak ako vypovedal. On výrub stromov uskutočnil na pozemku, ktorý je v jeho vlastníctve. On je 50 % podielnikom toho pozemku, mal súhlas ďalšieho spoluvlastníka A. A., podľa legislatívy stačí 51 % súhlas podielnikov. Ten list zaslaný na urbariát je z roku 2012, je súčasťou spisu, súčasťou jeho prílohy, je podpísaný Z. a W. a je pravdou, že v hlavičke je uvedené poľovnícke združenie Č..

Svedok O.. A. S. na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že pracuje v Správe Národného Parku Veľká Fatra ako riaditeľ správy. Dňa 24.3.2011 to ešte sídlili vo Vrútkach, Čachovský rad č.7 prišli traja páni, z ktorých poznal iba pána W. Z. a chceli spísať sťažnosť na jeho kolegu L.. L. O. a chceli číslo telefónu na pána W.. R. - riaditeľa Štátnej ochrany prírody. Títo páni mu povedali, že idú zo Žiliny z Krajského lesného úradu, že pán L.. O. už nevie akú klauzulu povedali, ale bolo to že je podozrivý z pytliactva a chceli spísať nejakú zápisnicu. On im navrhol, že ak chcú, môžu napísať sťažnosť na riaditeľstvo Štátnej ochrany prírody v Banskej Bystrici a ponúkol sa im, že to môžu spísať ihneď tam na počítači, s čím súhlasili. Písali toto sami, pričom pán W. sedel pri ňom a ostatní dvaja písali pri počítači, ale ktorý z nich presne to bol nevie, pri počítači sedeli oni dvaja teda pán Z. a pán L.. Č.. Následne potom to čo napísali nechali u neho, čo on potvrdil prevzatie tej ich sťažnosti jeho podpisom a potom túto odoslal na prešetrovanie na riaditeľstvo Štátnej ochrany prírody do Banskej Bystrice. V uvedenej sťažnosti bolo uvedené, že p. L.. L. O. bol pristihnutý pri trestnom čine pytliactva, zhruba toto bolo v tej sťažnosti, uvedenú sťažnosť pred ním podpísali všetci traja. Následne uvedenú skutočnosť oznámil aj jeho zamestnancovi L.. L. O., nakoľko sa to týkalo jeho. L.. O. to vzal na vedomie ale nechcel to s ním rozoberať, poslal to, ako vyššie uviedol, na prešetrovanie. Asi za mesiac dostal vyrozumienie zo Štátnej ochrany prírody Banská Bystrica, že sťažnosť ktorú podali tu prítomní páni bola neopodstatnená. Výsledok šetrenia vzal na vedomie. Nakoľko sa môže vyjadriť, neutrpela tým nejaká vážnosť jeho zamestnanca L.. O. z jeho strany. Čo sa týka ostatných kolegov myslí si že ani u nich neutrpel nejakú vážnosť. L.. L. O. si svoje pracovné úlohy plní, dodržiava pracovnú dobu, nemá voči jeho práci žiadne výhrady ani námietky pracuje u nich zhruba 24 rokov, nemá žiadne disciplinárne tresty resp. pokarhania.

Na otázky obhajoby svedok vypovedal, že pracuje ako riaditeľ Správy Národného parku od roku 2008. Po podaní tejto sťažnosti kolegovia sa zaujímali o túto vec. Podľa neho teda v dôsledku podania tejto sťažnosti vážnosť pána O. neutrpela ani u ostatných kolegov, nanajvýš sa ho na to pýtali. On nebol svedkom toho, že by ho kolegovia označovali za pytlíka. Či tam bol nátlak, je pravda, že boli traja voči nemu a dožadovali sa telefónu na pána R., obžalovaní vulgárne neurážali, neosočovali osobu pána O.. Obžalovaní ho nenútili písať tú sťažnosť, on sa sám ponúkol, že sa spíše táto sťažnosť.

Na otázky poškodeného svedok vypovedal, že čo sa týka zdravotného stavu pána O. vie, že ho bolieva hlava a stalo sa aj v tomto roku, že sa nemohol zúčastniť prejednávania a na miesto neho musel ísť iný kolega a to v dôsledku jeho zdravotného stavu, že ho stále bolieva hlava.

Svedok S. H. Z.. (nar. XXXX) na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že o poľovačke vie toľko, že bol na poľovačke so synom. Syn strelil diviaka. Prasa dovezli k nim, kde ho vyvrhli. Syn večer zavolať hospodárovi, že strelil diviaka. Pán O. im povedal, že ho príde na druhý deň pozrieť. Na druhý deň pán L. O. prišiel okolo obeda, nevie presne. Oni sa porozprávali o tom, čo bolo na poľovačke. Chvíľu sa rozprávali a potom prišla polícia. Čo sa týka pána R., nevie aký mal podiel na poľovačke. On v ten večer doniesol k nim do domu prasa. On to prasa nevidel. Nevie či malo značku - plombu. Tie diviaky boli v dvoch rozličných miestnostiach. Tie prasce porcovali na druhý deň, on a pán C.. On kožu z prasaťa, ktoré ulovil syn, ukázal hospodárovi. Druhá koža z prasaťa bola v igelite v jeho aute. Tú ukázali policii, keď prišla. On ju ani nestihol ukázať. Nevedel sa vyjadriť k tomu, kedy prišla polícia. U nich, okrem poľovného hospodára, môže vykonať obhliadku zvieratá aj pán C.. Väčšinou chodí na obhliadku aj hospodár. Ohliadku uskutočnil pán C.Í.. Keď prišiel pán O., ani nestihol skontrolovať tie prasce. Oni sa rozprávali, išli do kuchyne, kde sa opýtal, či chce kávu. Potom volali, že idú príslušníci policie. Keď išli oni so synom na poľovačku, oni sa zapisovali ako prví. Nevie koľko poľovníkov bolo v hore. Teraz vie, že v hore boli štyria poľovníci. Teda aj pán R.. Keď prišli policajti, na dvore z poľovníkov bol on a pán C.. Poškodený prišiel tesne pred políciou. V tejto veci bol postihnutý neprávom, on prišiel len pomôcť. Zobrali mu poľovnícke oprávnenie a zbrane. Okrem neho boli postihnutý aj pán S. C. a pán M. R.. Bol potrestaný za to, že nenahlásil to, čo R. strelil. To však jeho povinnosťou nie je. On vie, že polícia neprišla o 14.00 hod. Prišla medzi 12-13 hod. To bolo tak nejako okolo obeda, on to presne nemôže povedať. Čo sa týka pána R., hodnotil by ho ako sviatočného poľovníka, ten často nechodil na poľovačku. Spomenul si, že poškodený uvádzal, že má dosť veľké zdravotné problémy, pravdepodobne z tejto veci.

Svedok L.. M. R. na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že čo sa týka tej poľovačky z roku 2008, je to už päť rokov. Pamätá si na to matne. On je poľovník. Pozadie je také, že v roku 2008 mal chorého otca. V hore bol trikrát. Predtým, ako strelil ten kus prasiatka, videl medvedicu. Mal najkrajší zážitok. Potom, ako strelil ten kus, on mal priestupok na úseku poľovníctva. Bolo to kvalifikované ako priestupok, nie trestný čin. Na druhý deň sa ten krásny zážitok premenil na nočnú moru. On rezignoval na poľovníctvo v D.. V ten deň, keď bol vypočúvaný prvýkrát, by priznal aj to, že strelil medveďa. Nikdy nebol pytlík. Za to porušenie bol potrestaný. Bol postihnutý finančne a bola mu odobratá zbraň. Vtedy mal platné povolenky na lov. Zanedbal to v tom, že to nezdokumentoval. Na poľovačke bol s S. C.. Nechali ho u pána H., on išiel za otcom. To prasa dali do nejakého kumbálu. Bol tam chvíľu a následne išiel za otcom. Tú plombu na to prasa dal on, on sa za to ospravedlnil. Ani to nenahlásil poľovnému hospodárovi. Chcel to dodatočne na druhý deň, ale keď prišiel z roboty, už ho čakala kriminálka. On si nepamätal, čo povedal vtedy pred 5 rokmi. Nepamätal si na to, že by bola taká dohoda, že to prasa sa rozdelí medzi ostatných. On nehlásil pánovi O., že ulovil toho diviaka. V ten večer s ním nebol. Stretol sa s ním až na druhý deň, keď ich zobrala kriminálka na výsluch. Vtedy bol členom poľovnej stráže, vie, čo spravil. On L. O. nevolal, aby prišiel k H.. Po tom priestupku už nie je členom poľovnej stráže. Myslí si, že sa sám vzdal, bola to taká morálna satisfakcia. Nepamätal si, že by vydával nejaké povolenie na chaty pre pána O.. Dve obdobia bol starostom obce D.. Nepamätal si z ktorého auta bol vykladaný diviak, ktorého strelil. Poškodený sa mu sťažoval, že mal zdravotné problémy a tie súvisia s tými stresmi. Vie, že na neho chodili podania, nevie či opodstatnené, ale aj v súvislosti s tým, čo tu sedia.

Svedok S. C. Z.. (nar. XXXX) na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že čo sa týka tej poľovačky, pán R. bol inde, on inde. Pán R. strelil to prasa. Prasa zaviezli k H.. Ostal tam on s H.. Bolo tam ešte jedno prasa, čo strelil syn H.. To druhé prasa dali do druhej miestnosti a rozoberali ho na druhý deň, kde bol on a pán H.. Potom prišiel aj pán W. S.. Potom už nikto neprišiel. Nevie kedy prišli policajti, niekedy poobede. Je pravda, že bol vypočúvaný na OO PZ Sučany, sčasti si na to pamätal.

Nebola pravda to, že si to rozdelia bez zapísania. Toto, čo teraz hovorí, je pravda. Oni boli v tejto veci postihnutí, boli im odobraté zbrane a poľovný lístok na jeden rok, ale nevie prečo. Oni neboli strelci, bolo to podľa rozhodnutia Krajského lesného úradu. Na ten druhý deň tam pán O. prišiel, ale to sa nestihli ani zhovárať. Pán S. prišiel pred O.. Oni rozoberali to prasa na druhý deň. Nevšimli si či má alebo nemá tú plombu. On ohliadal, či je to tá zver, ktorú strelec strelil, on to prasa videl. V aute aj v miestnosti bola tma, on nevidel, či to prasa má plombu.

Svedok S. G. na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že do roku 2012 robil lesného hospodára pre urbár D. a pasienkové spoločenstvo D., lokalitu pozná dobre. Vie o tom, že sa tam rúbalo na súkromných pozemkoch. Pán Č. mu minulý rok doniesol fotky, kde boli zobrazené pne po výrube stromov, išlo o výrub smrekov a boli tam tri alebo štyri buky. On si spomenul na tú parcelu, on tam bol pri obhliadke tohto lesa. Zistil, že išlo o výrub 24 ks stromov, išlo o výrub stromov na súkromnom pozemku. Tie stromy mal ťahať a rúbať pán F., on sa ho pýtal, že pre koho to ťahá, on mu povedal, že pána L.. O., ktorý to má pre svoju potrebu. Toto sa odohralo v roku 2008 alebo 2009, skôr v 2008. On túto skutočnosť, čo zistil, oznámil majiteľom pozemkov a to N. S. a jej synovi W. S. a ešte sa pýtal pána starostu pána R., či dával súhlas L.. O. na výrub stromov, on povedal že dával ale na iný pozemok, inú parcelu. K výrubu stromov v tom roku došlo na parcele č. XXXX. On si pamätal, že tento pozemok obhospodarovali S.. Je si istý, že k výrubu došlo na tej parcele, ktorú popísal, teda nie na parcele pána O.. On nevie na ktorú parcelu pán O. dostal súhlas na výrub drevín od starostu obce. Ten výrub stromov by sa dalo skubíkovať, teda objem tej vyťaženej drevnej hmoty, podľa neho z tej lokality bolo vyťažených 24 až 25 m³ dreva.

Na otázky poškodeného svedok vypovedal, že si je istý, že tie stromy boli vyrúbané na tej parcele aj podľa stavu KNC, teda ide o stav pozemkov zameraných podľa satelitov. On len vedel, že pozemok S. užívali, on ich upozornil, on to nezisťoval podľa výpisu z listu vlastníctva. On na tom pozemku videl vyrúbané smrekové a 3-4 buky, jedle neboli vyrúbané. Omyl zo strany Z. bol v tom, že uviedol, že boli vyrúbané jedle, ľudovo sa hovorilo, že sa ide do jedľovej hory a nie to smrekovej.

Svedok W. Z. O.. (nar. XXXX) na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že bol doma, kedy mu volal otec, že dostal anonym, že došlo k nedovolenému odstrelu zveri v ich združení. On spolu s pánom T. sa vybrali na kopec O., odkiaľ sa dá pozeráť do dvora pána S. H.. Okolo 12,00 hod. videli ako pán H. a pán C. upratovali auto, čistili gumené, Pán O. sem tam vybehol z garáže, viac bol v tej garáži, oni to sledovali, brali to, že je to v poriadku, že tá zver je zapísaná, že sa delí mäso ako zvyčajne. Následne okolo druhej, trištvrté na dve videl ako prešlo auto policajti okolo, hore sa otočili, následne išlo s ďalšími dvoma policajtnými autami a zastali pred domom pána H.. Pán C. a O. boli pri garáži s policajtmi sa rozprával H. dlhšiu dobu, následne ich pustil do domu, on si všimol, že jeden policajt, ktorého pozná z OO PZ Sučany, išiel cez dvor susedy pozeráť či niekto neuteká, následne vošli dnu do dvora, niečo fotili behali do domu aj vonka, následne sa dozvedeli asi o týždeň alebo o tri dni, že išlo o nelegálny odstrel diviaka alebo lančiaka, lančiak je minuloročný diviak. S pánom T. to sledovali od tej 12,00 hod. 12,10 hod. Vie, že policajti prišli okolo trištvrté na dve, ako začali fotiť a oni odišli. Pán O. tam bol odkedy prišli, ten sa zdržiaval v tej garáži, na chvíľku vyšiel von, oni videli pána H. a C. ako tam umývali, potom tam prišiel na bicykli W. S. Z.. okolo 13,00 hod. Oni to sledovali ďalekohľadom aj p. T. mal ďalekohľad, vzduchom je to 150 metrov z toho kopca ku tým H., voľným okom je to tiež vidno ale ďalekohľadom je to lepšie vidieť. On nechcel ísť vypovedať v tej veci na políciu, on sa nechce do tých vecí starať, je mladý človek, nechce sa hádať a zaťažovať do niečoho. Jeho otec mu volal, že dostal anonym o tom pytliactve, oni nevedeli či je tam pytliactvo, nevedeli čo je zastrelené až po troch dňoch až týždni sa dozvedeli, že to jedno bolo zapísané a druhé nie. Čo si spomínal pán O. mal oblečený modročervený dres č. 12.

Svedok A. C. na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že otec mu spomínal, že bol za ním pán O. s tým, že či by mu dovolil ten štál - kolibu opraviť, otec mu to dovolil opraviť on o tom vie, čo sa týka rozlohy toho štálu on mal 10 rokov, bol malý, keď sa to kosilo on tam nikdy nebol, nevie aké veľké to bolo. Podľa neho je to teraz tak ako vtedy, a keby bolo aj ináč on sa o to nezaujíma. Vie, že seno sa tam neuskladňuje teraz, on nevie na čo pán O. to používa. Okolo tej koliby šiel naposledy pred 2 rokmi. Každý vidí, že je to opravené, nie sú tam pôvodné trámy, je to opravené.

Svedok W. S. na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že čo sa týka výrubu stromov, on o tom počul, ale on nevie na akých pozemkoch to je, jemu dosiaľ poštou nedošlo nič. Nikto ich neinformoval, že by im mali byť vyrúbané stromy. Pán G. niečo spomínal, všetko je napísané na mamu, tá do hory nevyjde, nevie posúdiť na akom pozemku je to vyrúbané. On tadiaľ prešiel zhruba,

ale on nevie či je to ich. On je len podielnikom urbáru D.. Predsedom urbáru je M. S., nevie kto je hospodárom urbáru. Ohľadom tejto veci nepodávali žiadne trestné oznámenie.

Na otázky obžalovaného Z. svedok vypovedal, že si nepamätá na to, že by boli spolu na tom mieste. Ako on môže dosvedčiť, že to drevo bolo ich. Ako mu mohol povedať, že ich drevo je v záhrade pána O., keď on nevie či to bolo ich drevo.

Svedok M. T. na hlavnom pojednávaní po poučení a po zložení prísahy vypovedal, že 11. 11. 2008 bol zapísaný do knihy vychádzok do revíru. Je poľovníkom v poľovníckom združení D., videl že bolo strelené jedno prasa H. O.. On to videl, keď sa odpisoval okolo pol noci. Na druhý deň mu volal W. Z. O., že v D. sa strelilo viac kusov. W. Z. Z.. mu predtým viackrát volal, že sa tam viac strieľa, on sa šiel presvedčiť, stretol sa so Z. O.. a išli na kopec O.. O 12,15 hod. sa stretli, boli hore pozerali sa do dvora p. H., videl tam tri osoby S.. H. Z., S.. C. Z.. V. L. O., následne po pol hodine alebo trištvrté hodine prišiel W. S. Z.. Oni sa rozhodli, že počkajú, kto príde. Následne videli zelené auto, ktoré sa otočilo a šlo nadol, následne zastalo, pripojilo sa k nemu jedno zelené auto a civilné modré auto a zastali pred H., vyšli policajti, išli do dvora H., jeden šiel aj cez susedov dvor. Čo videli, títo tam umývali lodne, čistili auto. L. O. videl len dvakrát ako vyšiel z bočnej miestnosti a z garáže. Policajtov pán H. po chvíli pustil dnu a následne šli preč. O dva až tri dni sa dozvedeli, že boli strelené 2 diviaky, jedného strelil mladý H. a druhého M. R., ktorý nebol zapísaný, ani nemal plombu. V tom čase robil O. poľovného hospodára poľovníckeho združenia G. A., on keď ho tam videl, tak bol rozhodnutý, že pôjde k nim, však večer bol na poľovačke, oni boli predtým zapísaní. Poľovný hospodár mal skontrolovať, či tá zver bola legálne ulovená, či má plombu a či je zapísaná. Čo sa týka odkiaľ pozerali, nepozerali z vrchu O. ale asi 20-30 metrov od kopca pozerali do toho dvora od takej čerešne, našli si tam miesto.

Ďalej súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise a oboznámil sa s pripojenými spismi Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/175/2012 a sp. zn. 3T/12/2012 a spisom Obvodného lesného úradu Martin sp. zn. A/2009/00060.

Zo sťažnosti na č.l. 49 spisu vyplýva, že všetci traja obžalovaní dňa 24.03.2011 vo Vrútkach, ulica Čachovský Rad č. 7 na Správe Národného parku Veľká Fatra podávali sťažnosť na poškodeného - pracovníka Správy Národného parku Veľká Fatra Vrútky L.. L. O. a to následnom znení:

Prítomní členovia Slovenského poľovníckeho zväzu v zastúpení L.. W. Č. podávajú sťažnosť na pracovníka Správy Národného parku Veľká Fatra Vrútky L.. L. O. a to následne:

menovaný bol vyšetrovateľom PZ Sučany pristihnutý priamo pri čine páchania pytliactva, čo svedčí aj jeho výpoveď vo vyšetrovacom spise PZ a Obvodného lesného úradu Martin ,

- chceme preukázať svedkami, že pán L.. L. O. vo vyšetrovacom spise nehovoril pravdu a zavádzal a nakoľko sa jedná o pracovníka štátnej ochrany prírody a poľovníckeho hospodára, ktorý je priamo pod prísahou má dodržiavať legislatívne zákony, z toho dôvodu oznamuje zamestnávateľovi, že je to v rozpore zdanou legislatívou, aby taký to pracovník pracoval v štátnej ochrane prírody;
- sme ochotný poskytnúť informácie o dôvodnom podozrení, že menovaný sa spolu podieľal na porušovaní a práva legislatívy na úseku výkonu a práva poľovníctva.

V listinnom doklade - súhlas na spoluprácu na č.l. 51 spisu zo strany členov SPZ v zastúpení L.. W. Č. adresované riaditeľovi Štátnej ochrany prírody SR sú uvedené okrem iných i nasledovné skutočnosti:

Okresná prokuratúra vec postúpila na správne konanie a toho času je podaná sťažnosť proti konaniu verejnej správy a obnovu konania. Išlo o dôvodné podozrenie na skupinové pytliactvo, ktoré viedol ako hospodár PZ G. A. L.. L. O. zamestnanec ŠOP SR, kde ho vyšetrovateľ pristihol pri činnosti.

U vyšetrovateľa hospodár PZ G.V. A. L.. L. O. klamal čo chceme preukázať. Taktiež je potrebné si preštudovať stanovisko u vyšetrovateľa PZ (Vyšetrovací spis Vám zašlem dodatočne poštou do konca týždňa, v zmysle zákona o sprístupnení informácií nám bol spis skopírovaný Lesným úradom V Martine), kde L.. L. O. ako hospodár PZ G. A. a pracovník ŠOP SR zastáva skupinové pytliactvo, čo nie je morálne a právne vyjadrenie pracovníka ŠOP SR Toto stanovisko dával na strelca, ktorý pytliačil, kde sa nezachoval správne ale právne pytliactvo obhajoval čo je v rozpore s právnou legislatívou ako hospodára PZ G.V. A. ale hlavne pracovníka ŠOP SR.

Z listinného dokladu na č.l. 62 spisu - Sťažnosť na postup konania v zmysle zákona 71/1967 Zb. o správnom konaní /správny poriadok/ zo strany členov SPZ v zastúpení L.. W. Č. adresované prednostovi úradu Obvodného lesného úradu Martin sú uvedené okrem iných i nasledovné skutočnosti:

SKUPINOVÉ PYTLIACTVO ČLENMI PZ G. A..

Rozhodnutím KLÚ v ŽILINE, ktoré nadobudlo platnosť 28.01.2011 boli odobraté ďalším členom SPZ poľovné lístky /S. H., a S. C.Í./ za pytliactvo o ktorom rozhodoval aj prvostupňový orgán Obvodný lesný úrad v Martine.

Po týchto informáciách sme sa dňa 24.03.2011 stretli s prednostom KLU v ŽILINE so sťažnosťou prečo sme neboli vypočutí vo veci skupinového pytliactva v zmysle § 34 ods. 2 Dokazovanie.

Ako svedkovia, aj keď sme o to žiadali 6 členovia SPZ osobne listom na KLU v ŽILINE. Po informáciách a prebratí celého spisového materiálu bolo nám odporučené podať sťažnosť na postup konania OLU Martin, ktoré malo byť a musí byť brané ako skupinové pytliactvo ôsmich členov PZ G. A.. Skupinového pytliactva sa priamo zúčastnili následní členovia SPZ:

1./ M. R., L.. /v čase spáchania udalosti: člen poľovnej stráže/

2./ S. H.

3./ S. H., O..

4./ S. C., Z.. /člen výboru A. G./

5./ F. N.

6./ S. Č., L..

7./ W. S., Z.. /finančný hospodár A. G./

8./ L. O., L.. /poľovný hospodár A. G./

Z listinných dokladov - zápisnice o výsledku prešetrenia sťažnosti z 20.04.2011 na č.l. 56 spisu, výzvy na spoluprácu (č.l.50), žiadosti o súčinnosť(č.l.52,54) ako i dokladu na č.l. 57 spisu - Prešetrenie sťažnosti-zaslanie z 03.05.2011 vyplýva, že sťažnosťou obžalovaných z 24.03.2011sa zaoberal okrem troch prešetrovateľov sťažnosti aj nadriadený poškodeného - riaditeľ Štátnej ochrany prírody SR v Banskej Bystrici.

Zo zápisnice o výsledku prešetrenia sťažnosti na pracovníka NP Veľká Fatra p. L. O. konaného v sídle NP Veľká Fatra, Čachovský rad 7, Vrútky dňa 17.8.2007 na č.l. 59 spisu sú uvedené nasledovné skutočnosti:

Sťažovateľ (pozn. samosudcu - Obec D. v zastúpení starostom obce W. Z.) poukazuje na protizákonne postavenú stavbu o ploche 4x4 m vtzv. II. stupni ochrany. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na A., čo je podložené aj relevantnými dokladmi ako sú potvrdenie legalizácie stavby - senníka na parcele XXX N. (podpísané vtedajším predsedom MNV D. - W. Z.), listina o určení súpisného čísla zo dňa 27.2.2003 (pričom stavba bola postavená ešte pred rokom 1976, značne schátralá a preto toho času je postupne rekonštruovaná) a Výpis z listu vlastníctva č. XXX znejúci na meno O. L. L.. (vid' príloha). Podobnú stavbu - panelovú garáž, ktorej doklady sú v poriadku (vid' v prílohe) toho času nevyužíva na účely, pre ktoré sa dával súhlas na uskutočnenie drobnej stavby v zmysle § 57 odst. 2 stavebného zákona č. 50/1976 Z.z. vydané 09.10.2006.K výrubu 1 ks jedle bielej (170 cm) a smreka obyčajného v počte 12 ks v KU D. na p.č. XXX bolo vydané právoplatné rozhodnutie č. 215/2002 zo dňa 20.12.2002 doplnené žiadosťou o zmenu rozhodnutia zo dňa 7.2.2006 a právoplatným rozhodnutím č. 40/2006 zo dňa 15.2.2006.

Skutočný stav však nenapĺňa ani množstvo ku ktorému je vydaný súhlas a to minimálne o jedľu bielu - 1 ks. Ku všetkým týmto skutočnostiam sú písomné doklady vyvracajúce sťažovateľove obvinenia. Je pravdou, že L.. L. O. je hospodárom v PZ G. A. a z času na čas vo svojom voľnom čase absolvuje aj postriežky, čo je zdokumentované aj v Knihe návštev revíru od r. 1999. V posledných 2 rokoch a konkrétne v inkriminovanom čase uvedenom v sťažnosti sa konala tzv. spoločná poľovačka ako tradícia, pretrvávajúca dlhé roky, avšak nie nadhánkou, ako to tvrdí sťažovateľ ale posliedkou. Aj v tomto prípade je táto skutočnosť zdokumentovaná v zmysle pravidiel o poľovníctve. V časti, kde sťažovateľ upozorňuje na súbeh činnosti hospodára v UaPPS D. a zamestnanca štátnej organizácie nie je možné túto skutočnosť prešetriť, nakoľko nie sú uvedené konkrétne dátumy resp. iný dôkazový materiál, ktorý by zamestnanca NP Veľká Fatra usvedčoval z týchto obvinení. Ani jeho aktivity v pracovnom voľne, týkajúce sa stavebných prác na chate, patriacej UaPPS nie sú predmetom šetrenia. Fyzická obhliadka a fotodokumentácia z okolia predmetnej stavby ako aj poľných ciest, vzniknutých pravdepodobne v 60-70 rokoch ŠM D. a ktoré doteraz využíva súkromná spoločnosť, potvrdilo nepravdivosť týchto obvinení. Sťažovateľ v celej svojej sťažnosti nesprávne definuje kategóriu chránenej oblasti v druhom stupni, pričom všetky spomínané lokality patria do ochranného pásma NP Veľká Fatra, ktoré nie je zvlášť významné a ani nie je navrhované významovo do návrhu územia európskeho významu. Naopak,

spomínané územie v prvej časti zápisnice sú väčšinou pasienky a lúky, na ktorých sa bežne pasú ovce a nevyužívajú sa pre iné účely.

Tvrdenia o stíhaní prestavby rodinného domu v pracovnej dobe a administratívne činnosti na úradoch za subjekty už vyššie uvedené ako aj súdne spory, nebudú predmetom šetrenia z dôvodu, že nie sú uvedené konkrétne dátumy, ktoré by mohli byť konfrontované s dochádzkou na pracovisku. Prešetrovatelia sťažnosti konštatujú, že vyjadrenia v sťažnosti sa nezakladajú na pravde. Sťažnosť je neopodstatnená.

Z Oznámenia o vybavení sťažnosti zo dňa 20.08.2007 generálneho riaditeľa Štátnej ochrany prírody SR Banská Bystrica adresovanej Obci D. v zastúpení W. Z. na č.l. 60 spisu sú uvedené nasledovné skutočnosti:

Vo Vami podanej sťažnosti zaevidovanej pod č. ŠOP SR/9/07 - st. zo dňa 2.8.2007 bolo vznesených niekoľko obvinení na nášho zamestnanca Správy NP Veľká Fatra L.. L. O.. Prešetrovatelia sťažnosti dospeli k záveru, že Vaše vyjadrenia uvedené v predmetnej sťažnosti sa nezakladajú na pravde. Vo veci nezákonnosti výstavby chaty-zrubu-senníka na parcele č.XXX, časť N. - D., ako aj o umiestnenia betónovej garáže a výrube jedlí sa Vaše vyjadrenia nepotvrdili. Všetky Vami uvádzané tvrdenia boli vyvrátené, riadne zdokladované písomnými rozhodnutiami a potrebnými súhlasmi vrátane fyzického zisťovania skutočností priamo na mieste.

Všetky jeho ďalšie aktivity týkajúce sa poľovníctva, prestavby rodinného domu alebo stavebné práce na chate patriacej UaPPS D. sa realizovali a realizujú v dobe osobného voľna L.. L. O..

V sťažnosti nepresne uvádzate územie CHKO v druhom stupni ochrany. Spomínané lokality patria do ochranného pásma NP Veľká Fatra, ktoré nie je navrhované do návrhu územia európskeho významu. Z uvedených skutočností sme preto dospeli k záveru, že Vaša sťažnosť je neopodstatnená.

Zo stanoviska k legalizácii seníka v N. č.j. 173/1990 z 02.10.1990 Miestneho národného výboru D. na č.l. 187 spisu vyplýva, že miestny národný výbor vyjadril súhlas k zámeru legalizácie - vydania stavebného povolenia na seník pre vlastníka A. O. na lokalite N. v k.ú. D. postaveného na parcele č. XXX I..

Z prefotenej časti zdravotnej dokumentácie poškodeného na č.l. 190 - 194 spisu vyplýva, že poškodený v rokoch 2011 - 2013 až 13-krát vyhľadal lekára špecialistu- neurológa, u ktorého sa liečil pre častejšie bolesti hlavy.

Z rozhodnutí obce na č.l. 205,207 spisu vyplýva, že poškodenému obec D. udelila súhlas na výrub stromov - jedle - 1 ks, smreka - 12 ks a 13 ks buka s termínom výrubu týchto drevín do 31.12.2006.

Zo spisu Obvodného lesného úradu č. A/2009/00060, ktorého súčasťou je i vyšetrovací spis Obvodného oddelenia PZ Sučany ČVS: ORP-1738/SU-MT-2008 sú zrejme nasledovné skutočnosti:

Uznesením povereného príslušníka OO PZ Sučany sp. zn. ORP- 1738/SU-MT-2008 zo dňa 12.11.2008 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie L.. M. R. pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 11.11.2008 v čase okolo 20,00 hod. bol vykonaný nezákonný odstrel 1 ks diviačej zvery prasa o váhe cca 25 kg v katastrálnom území obce D., v lokalite zv. A., obvineným L.. M. R. nar. XX.XX.XXXX bytom D. Č.. XXX, člen poľovníckeho združenia G. A., ktorý po odstrele 1 ks diviačej zvery prasa si nesplnil svoju povinnosť v tom, že nezaložiť na ulovenú zver poľovnícku značku - plombu, ulovenie diviačej zvery neoznámil poľovnému hospodárovi a aj napriek tomu ulovenú zver na mieste odstrelu vyvrhol a naložil na voje osobné motorové vozidlo a odviezol do obce D. do rodinného domu č. XX, S. H. s úmyslom ju odrať a rozdeliť pre ďalších členov poľovníckeho združenia, ďalej pri svojej činnosti nezapísal ulovenie diviačaťa do svojej povolenky na poľovačku a taktiež nezabezpečil zapísanie ulovenia do knihy návštev revíru, čím bola spôsobená škoda pre Poľovnícke združenie G. A., L.P.: XXXXXXXX vo výške 2 000 Sk a takto neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva s úmyslom ulovenie zvery zatajiť.

Z uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Martin sp. zn. 2 Pv 663/08 zo dňa 16.12.2008 vyplýva, že prokurátor podľa § 214 ods. 1 Tr. por. postúpil trestnú vec obvineného L.. M. R. stíhaného pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 11.11.2008 asi o 20,00 hod. odstrelil 1 ks diviačiu zver, prasa o váhe cca 25 kg v okrese O., v katastrálnom území D. v lokalite zv. A., na ktorý mal povolenie č. AA 401542, ale si nesplnil svoju povinnosť v tom, že nezaložil na ulovenú zver po jej odstrele poľovnícku značku - plombu, ulovenie neoznámil poľovnému hospodárovi, ulovenú zver na mieste odstreľu vyvrhol, naložil na svoje osobné motorové vozidlo a odviezol do obce D. do rodinného domu č. XX S. H. s úmyslom ju odrať a rozdeliť pre ďalších členov poľovníckeho združenia a taktiež nezapísal ulovenie diviaka do svojej povolenky na poľovačku a nezabezpečil zapísanie ulovenia do knihy návštev revíru a konaním spôsobil škodu pre Poľovnícke združenie G. A., L.: XXXXXXXX najmenej vo výške 2000 Sk,

Obvodnému lesnému úradu v Martine,

pretože výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o prečin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný na disciplinárnom konaní podľa výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 46/1994 zo dňa 29.03.1994, ktorým sa vydáva jednotlivý poľovnícky a disciplinárny poriadok.

Z rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Martine, č. j. 2009/00024-PV zo dňa 24.03.2009 v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Žiline č. j. 2009/00481/MAC zo dňa 12.08.2009 vyplýva, že obvinený L.. M. R. sa dopustil disciplinárneho previnania tým, že porušil ustanovenie § 1 ods. 1 a ods. 3 Vyhlášky č. 229/2001 Z. z. o spôsobe kontroly ulovenej zvery § 1 ods. 2 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR, č. 46/1994 zo dňa 29.03.1994, ktorým sa vydáva jednotný poľovnícky a disciplinárny poriadok a § 26 ods. 3 Vyhlášky č. 59/1967 Zb., ktorou sa vydávajú vykonávacie predpisy zákona o poľovníctve v znení neskorších predpisov, keď dňa 11.11.2008 ulovil jeden kus diviacej zveri v poľovnom revíri A., pričom uloveného diviaka neoznačil značkou, následne ulovenie nezapísal do povolenky na poľovačku, pri odchode z poľovného revíru nezapísal ulovenie diviaka do knihy návštev poľovného revíru a ulovenie diviaka neoznámil do 12 hodín od ulovenia poľovníckemu hospodárovi, na základe čoho konajúci správny orgán mu odňal poľovný lístok na dobu dvoch rokov.

Z rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Martine, č. j. 2009/00024-3-Pv zo dňa 01.04.2009 v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Žiline č. j. 2011/00123/CVI zo dňa 24.01.2011 vyplýva, že S. C. sa dopustil disciplinárneho previnenia tým, že porušil ustanovenie § 2 ods. 3 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR, č. 46/1994 zo dňa 29.03.1994, ktorým sa vydáva jednotný poľovnícky a disciplinárny poriadok, keď spoločne s S. H. spracoval diviaka uloveného dňa 11.11.2008 L.. M. R., u ktorého chýbala akákoľvek prvotná evidencia, na základe čoho konajúci správny orgán mu odňal poľovný lístok na dobu jedného roka.

Z rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Martine, č. j. 2009/00024-1-Pv zo dňa 01.04.2009 v spojení s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Žiline č. j. 2011/00122/CVI zo dňa 24.01.2011 vyplýva, že S. H., nar. XXXX, sa dopustil disciplinárneho previnenia tým, že porušil ustanovenie § 2 ods. 3 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR, č. 46/1994 zo dňa 29.03.1994, ktorým sa vydáva jednotný poľovnícky a disciplinárny poriadok, keď spoločne s S. C. spracoval diviaka uloveného dňa 11.11.2008 L.. M. R., u ktorého chýbala akákoľvek prvotná evidencia, na základe čoho konajúci správny orgán mu odňal poľovný lístok na dobu jedného roka.

Súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté procesnými stranami - spočívajúce v osobnom výsluchu svedka A. S. a ostatných príslušníkov polície, ktorí sa zúčastnili na obhliadke miesta činu dňa 12. 11. 2008, vo vykonaní vyšetrovacieho pokusu, či je možné vidieť z hory O. do dvora H., v prehratí videonahrávky z lokality O.- D.Č., vo fyzickej obhliadke miesta činu z lokality O. - D., v oboznámení s notárskou zápisnicou a jej prílohou - posudkom - správou geodeta, vo vypočutí notárky M.. G. U. a geodeta N.. A. Z., v oboznámení s fotodokumentáciou senníka, vo vypočutí poškodeného k tvrdeniam svedkov W. Z. O. a M. T., vo vykonaní znaleckého dokazovania ohľadom fotografií predložených poškodeným, v prevedení znalcom fyzickej kontroly prístavby ku chate na parcele XXX/X v k.ú. D., popisné číslo XXX, a v sprístupnení súdnemu znalcovi vypracovať znalecký posudok a o súdnom požiadaní Okresnej prokuratúry Martin o prešetrenie rozhodnutí vydaných obcou D. a to na pridelenie súpisného čísla na chatu popisné číslo XXX a stavby postavené na parcele č. XXXX v k.ú. D., z nasledovných dôvodov:

Súd hore uvedené návrhy procesných strán na doplnenie dokazovania pred súdom vzhľadom k už vykonaným dôkazom a to predovšetkým hore uvedeným listinám a spisu obvodného lesného úradu (pozri ďalej) považuje za nadbytočné a nepodstatné pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Súd odmietol osobný výsluch svedka A. S. ako i ostatných príslušníkov polície, nakoľko títo svedkovia pre veľký časový

odstup od vykonanej domovej prehliadky v roku 2008 ako i ďalším vykonaným domovým prehliadkam počas výkonu služby by sa nevedeli relevantne vyjadriť k samotnému priebehu domovej prehliadky v rodinnom dome H. alebo i k osobám tam zúčastneným. Navyiac o priebehu domovej prehliadky bola vyhotovená zápisnica s fotodokumentáciou a táto sa nachádza vo vyšetrovacom spise OO PZ Sučany, ktorý je súčasťou spisu Obvodného lesného úradu v Martine č. A/2009/00060. Za nadbytočný súd považuje aj navrhnutý osobný výsluch notárky a geodeta, nakoľko tieto osoby by sa nevedeli vyjadriť k predmetu obžaloby a to skutku pre ktorý obžalovaní stoja pred súdom. Súd nevidel ani dôvod znova osobne vypočúvať poškodeného a to k tvrdeniam vypočutých svedkov - W. Z. O.. a M. T., poškodený mal možnosť a aj vyjadril sa k výpovediam týchto svedkov. Aj ďalšie hore vymenové návrhy na vykonanie dôkazov podľa názoru súdu sú nadbytočné a ich vykonanie by bolo nadbytočné. Vykonanie súdom osobnej ohliadky miesta činu z lokality O. - D. po vyše siedmich rokoch, keď sa určite zmenili prírodné podmienky (výška stromov a krov) musí súd hodnotiť ako nadbytočný dôkaz, ktorý by žiadnym spôsobom neobjasnil okolnosti prejednávanej trestnej veci. Súd poznamenáva, že súčasný trestný proces je kontradiktórny, strany sú si v konaní rovné (na jednej strane prokurátor a na druhej strane obžalovaný) a právo obstaráť dôkazy majú aj procesné strany (§ 2 ods. 10, ods. 14 Tr. por.). Preto ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania - ako vypracovanie znaleckého posudku, požiadanie prokuratúry o prešetrenie rozhodnutí obce, nič nebráni procesným stranám, aby si sami na vlastné náklady dali buď vypracovať znalecký posudok alebo vo svojom mene požiadali štátny orgán o prešetrenie správnych rozhodnutí a tieto listiny následne predložili konajúcemu súdu.

V tejto súvislosti navyiac okresný súd pripomína, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania len orgán činný v prípravnom konaní a súd v súdnom konaní rozhodne, ktorý z označených - navrhnutých - dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní a všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný.

Z vyššie uvedených dôvodov považujú navrhované doplnenie dokazovania procesnými stranami za nadbytočné a nedôvodné, preto súd zamietol tieto návrhy prednesené procesnými stranami na doplnenie dokazovania v tejto trestnej veci.

Súd v súvislosti s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní sčasti upravil (doplnil) skutkové okolnosti prejednaného prípadu v rozsudku a taktiež na rozdiel od obžaloby konanie obžalovaných posúdil prísnejšie a to ako prečin ohovárania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. (upozornením obžalovaných na možnosť prísnejšieho právneho posudzovania ich konania oproti právnej kvalifikácii uvedenej v obžalobe na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.05.2016).

Obžalovaný L.. W. Č. má 5 záznamov v registri priestupkov, prevažne pre spáchanie priestupkov v doprave v rokoch 2011 - 2014 a z odpisu z registra trestov vyplýva, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Zamestnávateľom je hodnotený kladne (pracovný posudok na č.l. 93 spisu).

Obžalovaný W.Š. Z., má dva záznamy v registri priestupkov pre spáchanie priestupkov v doprave v roku 2014. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol jedenkrát právoplatne odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/175/2012 zo dňa 25.06.2015, právoplatným dňa 08.09.2015, kedy mu pre zločin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona bol uložený okrem trestu prepadnutia veci i trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmienčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky s probačným dohľadom. Zamestnávateľom je hodnotený kladne (pracovný posudok na č.l. 95 spisu).

Obžalovaný S. W. má jeden záznam v registri priestupkov pre spáchanie priestupku spočívajúceho v porušení pravidiel cestnej premávky v roku 2014 a z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov GP SR. Zamestnávateľom je hodnotený kladne (pracovný posudok na č.l. 94 spisu).

Prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. sa dopustí ten, kto o inom oznámi nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu a spácha čin z osobitného motívu a verejne.

Podľa § 20 Tr. zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 122 ods. 2 Tr. zákona trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný

- a) obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom, alebo
- b) pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Podľa § 140 písm. b) Tr. zákona osobitným motívom sa rozumie spáchanie trestného činu z pomsty.

Oznámením nepravdivého údaja je oznámenie informácie o inom, ktorá je v rozpore so skutočnosťou, hoci len jednej osobe odlišnej od ohováraného, za predpokladu, že taká správa je spôsobilá značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov. K takémuto oznámeniu môže dôjsť akýmkoľvek spôsobom, písomne, ústne alebo prostredníctvom masmédií. Musí však ísť o oznámenie nepravdivého údaja, a preto oznámenie pravdivých skutočností, hoci v úmysle ohroziť vážnosť iného u spoluobčanov, nie je ohováraním.

Vyžaduje sa, aby nepravdivý údaj bol spôsobilý značnou mierou ohroziť vážnosť dotknutej osoby u spoluobčanov, čo treba hodnotiť podľa okolností konkrétneho posudzovaného prípadu, najmä vzhľadom na postavenie dotknutej osoby, jej charakterové a mravné vlastnosti, ďalej na povahu oznámeného údaja, okolnosti oznámenia, rozšírenie takejto informácie a pod.

Zákon uvádza nasledovné príklady možného ohrozenia vážnosti dotknutej osoby:

- Poškodenie v zamestnaní, za ktoré sa považuje napríklad možnosť preradenia na nižšiu alebo menej zodpovednú funkciu alebo možnosť výpovede a pod., alebo poškodenie v podnikaní, ktorým sa rozumie napríklad väčší úbytok zákazníkov alebo strata zákazky a pod.,
- Narušenie rodinných vzťahov, ktorými sa rozumie možnosť rozvratu manželstva, narušenie vzťahov medzi rodičmi a deťmi, resp. príbuznými a pod.,
- Iná vážna ujma, ktorou sa rozumie zmarenie dôležitej zmluvy či ohrozenie politickej kariéry.

K ohrozeniu vážnosti u spoluobčanov nemusí dôjsť, stačí, ak nepravdivý údaj je na to spôsobilý.

Samosudca má za to, že vina všetkých troch obžalovaných bola vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu preukázaná. Všetci traja obžalovaní svojim vyššie uvedeným konaním naplnili všetky znaky prečinu ohovárania v spolupáchatel'stve podľa § 20, § 373 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák., nakoľko spoločným konaním o inom (o poškodenom L.. L. O.) oznámili nepravdivé údaje (o tom, že poškodený bol vyšetrovateľom PZ Sučany pristihnutý priamo pri čine páchania pytlactva a že sa spolupodieľal na porušení práva legislatívy na úseku výkonu a práva poľovníctva a že skupinového pytlactva sa zúčastnili ôsmi členovia PZ G. A., okrem iných i L.. L. O., ...), ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov a poškodiť ho v zamestnaní, a taký čin spáchali z osobitného motívu - z pomsty (keďže boli vylúčení, resp. neprijatí do poľovníckeho združenia PZ G. A. a obžalovaný W. Z. bol z funkcie starostu obce D. odvolaný, a to na základe petície, ktorú zorganizoval poškodený) a verejne (pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami - prešetrovateľmi ich sťažností), navyše keďže predmetného konania sa obžalovaní L.. W. Č. a W. Z. dopustili viacerými čiastkovými útokmi, preto ich konanie súd posúdil ako pokračovací vyššie uvedený prečin.

Obžalovaní L.. W. Č. a S. W. na hlavnom pojednávaní na svoju obranu v podstate vypovedali, že predmetnou sťažnosťou len chceli sa dopátrať pravdy a aby sa to spravodlivo vyriešilo, oni nechceli ani nemali úmysel niekoho ohovárať, uškodiť poškodenému, poškodiť jeho povesť alebo aby prišiel o zamestnanie.

Obžalovaný W. Z. na svoju obranu v podstate uviedol, že využil právo každého občana SR napísať podnet na prešetrenie zákonnosti a on hovorí na poškodeného pravdivé veci, nie nepravdivé veci, ako sú uvedené v obžalobe. V záverečnej reči obžalovaný uviedol, že čo sa týka pytlactva - preukázané, čo sa týka čiernych stávieb - preukázané, čo sa týka výrobu stromov - preukázané, k čomu sa poškodený aj priznal.

Zo skutku uvedeného v rozsudku sú všetci obžalovaní usvedčovaní presvedčivou výpoveďou svedka poškodeného L.. L. O., výpoveďou svedka O.. A. S. ako i ďalšími predovšetkým listinnými dôkazmi.

Svedok poškodený L.. L. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že asi koncom marca 2011 prišli traja obvinení za jeho riaditeľom, za pánom S. a žiadali spísať nejaký zápis, spočiatku písal pán S. a potom sa spýtal, či niekto nevie rýchlejšie písať na PC, potom že písal L.. Č.V.F., boli tam tri momenty v tom liste, že bol prichytený pri páchaní trestného činu pytliactva, že išlo dokonca o skupinové pytliactvo, že klamal orgánom - vyšetrovateľovi a že by nemal pracovať v štátnej správe - ochrane prírody. Toto konanie mu spôsobilo vážne - po prvých zdravotných problémoch - trpí migrénami, má na to doklady, lieči sa u neurologičky, a hlavne podotýka tie migrény sú zapríčinené stresom. Ďalej takéto konanie ho zasiahlo aj v práci. Ak niekto donesie obvinenie do práce dotyčného človeka, vždy to na tom človeku zanechá nejaké stopy. Ten človek je podozrievaný zo strany kolegov. V práci boli dvojzmyselné poznámky, dvojzmyselné reči od jeho kolegov, bolo to v súvislosti s tým podaním obvinených, pýtali sa ho ako to pytliactvo funguje a podobne. Toto zasiahlo aj jeho rodinu, ešte v roku 2011 jeho manželka hovorila, že nie je spokojná so životom v obci. To čo robí Z. proti jeho osobe, to nemá konca kraja. Jeho manželka nemá záujem bývať v tejto obci, preto sa v lete toho roku odsťahovala a býva v byte v O., kde ju navštevuje. Nie je pravda, že by sa manželka odsťahovala kvôli tomu, že majú nejaké problémy v manželstve. V roku 2007 Z. ako starosta obce oznámil, že má čierne stavby, on nemá žiadne čierne stavby, všetko má legalizované a dokonca sa aj on ako predseda MNV vyjadroval k tej legalizácii jeho stavieb. On sa nedopustil pytliactva, skupinového pytliactva.

Svedok O.. A. S. potvrdil, že dňa 24.3.2011 vo Vrútkach, Čachovský rad č.7 prišli traja obvinení a chceli spísať sťažnosť na jeho kolegu L.. L. O. a chceli číslo telefónu na pána W.. R. - riaditeľa Štátnej ochrany prírody. Písali toto sami, pričom pán W. sedel pri ňom a ostatní dvaja pán Z. a pán L.. Č. písali pri počítači. Následne potom čo to napísali, nechali u neho, on potvrdil prevzatie tej ich sťažnosti jeho podpisom a potom túto odoslal na prešetrovanie na riaditeľstvo Štátnej ochrany prírody do Banskej Bystrice. V uvedenej sťažnosti bolo uvedené, že p. L.. L. O. bol pristihnutý pri trestnom čine pytliactva, zhruba toto bolo v tej sťažnosti, uvedenú sťažnosť pred ním podpísali všetci traja. Po podaní tejto sťažnosti kolegovia sa zaujímali o túto vec. Podľa neho teda v dôsledku podania tejto sťažnosti vážnosť pána O. neutrpela ani u ostatných kolegov, nanajvýš sa ho na to pýtali. On nebol svedkom toho, že by ho kolegovia označovali za pytlíka. Čo sa týka zdravotného stavu pána O. vie, že ho bolieva hlava a stalo sa aj v tomto roku, že sa nemohol zúčastniť prejednávania a na miesto neho musel ísť iný kolega a to v dôsledku jeho zdravotného stavu, že ho stále bolieva hlava.

Zhrnúc vyššie uvedené dôkazy súd mal jednoznačne preukázané, že skutočnosti uvedené v sťažnosti obžalovanými a v ďalších listinách ohľadom poškodeného (predovšetkým o tom, že poškodený bol vyšetrovateľom PZ Sučany pristihnutý priamo pri čine páchania pytliactva a že sa spolupodieľal na porušení práva legislatívy na úseku výkonu a práva poľovníctva a že skupinového pytliactva sa zúčastnili ôsmi členovia PZ G. A., okrem iných i L.. L. O.) nie sú pravdivé a navyiac sú spôsobilé značnou mierou ohroziť vážnosť poškodeného u spoluobčanov a poškodiť ho v zamestnaní a to predovšetkým vzhľadom na postavenie poškodeného (pracovníka Štátnej ochrany prírody a poľovníckeho hospodára), na povahu oznámeného údajov (pytliactvo), okolnosti oznámenia (priamo u zamestnávateľa poškodeného). Samotní obžalovaní L.. Č. a Z. vypovedali, že si v rámci zákona o slobodnom prístupe k informáciám vyžiadali vyšetrovací spis Obvodného oddelenia PZ Sučany ohľadom pytliactva, ktorý čítal aj obžalovaný W. a aj napriek tomu všetci traja podali priamo u zamestnávateľa poškodeného predmetnú sťažnosť na L.. L. O..

Zo skutkových okolností vyššie citovaného uznesenia o vznesení obvinenia povereného príslušníka OO PZ Sučany sp. zn. ORP- 1738/SU-MT-2008 zo dňa 12.11.2008 nepochybne vyplýva, že bolo vznesené obvinenie L.. M. R. pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona v podstate skutkovom základe, že L.. M. R. po odstrele 1 ks diviacej zvery prasa si nesplnil svoju povinnosť v tom, že nezaložiť na ulovenú zver poľovnícku značku - plombu, ulovenie diviacej zvery neoznámil poľovnému hospodárovi, ďalej pri svojej činnosti nezapísal ulovenie diviacaťa do svojej povolenky na poľovačku a taktiež nezabezpečil zapísanie ulovenia do knihy návštev revíru. Z tohto uznesenia vôbec nevyplýva, že by sa na tomto protiprávnom konaní, (ktoré navyiac neskôr bolo prokurátorom kvalifikované len ako disciplinárne previnenie), mal nejakým podieľať aj poškodený L.. L. O.. Aj následné rozhodnutie prokurátora o postúpení veci ako i vyššie citované rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Martine a aj rozhodnutia Krajského lesného úradu v Žiline jednoznačne preukazujú, že išlo o disciplinárne previnenia a individuálne porušenie interných právnych predpisov o poľovníctve zo strany L.. M. R. (ktorý dňa

11.11.2008 ulovil jeden kus diviacej zveri v poľovnom revíri A., pričom uloveného diviaka neoznačil značkou, následne ulovenie nezapísal do povolenky na poľovačku, pri odchode z poľovného revíru nezapísal ulovenie diviaka do knihy návštev poľovného revíru a ulovenie diviaka neoznámil do 12 hodín od ulovenia poľovníckemu hospodárovi), S. C. a S. H. (ktorí spoločne spracovali diviaka uloveného dňa 11.11.2008 L.. M. R., u ktorého chýbala akákoľvek prvotná evidencia), pričom poškodený L.. L. O. sa vôbec na tomto protiprávnom konaní žiadnym spôsobom nepodieľal. Iné okolnosti prípadu z 11.11.2008 neboli zistené ani osobným výsluchom týchto svedkov (L.. M. R. ,S. H. ,S. C.) ani výsluchom svedkov W. Z. O.. a M. T. na hlavnom pojednávaní, ktorých vierohodnosť spochybnil samotný poškodený poukazujúc na ich príbuzenský a iný obdobný pomer k obžalovanému W. Z..

Vyššie citované a uvedené listinné dôkazy - zápisnica o výsledku prešetrenia sťažnosti na pracovníka NP Veľká Fatra p. L. O. konaného v sídle NP Veľká Fatra, Čachovský rad 7, Vrútky dňa 17.8.2007 na č.l. 59 spisu, Oznamenie o vybavení sťažnosti zo dňa 20.08.2007 generálneho riaditeľa Štátnej ochrany prírody SR Banská Bystrica adresovanej Obci D.P. v zastúpení W. Z. na č.l. 60 spisu, Stanovisko k legalizácii seníka v N. č.j. 173/1990 z 02.10.1990 Miestneho národného výboru D. na č.l. 187 spisu, rozhodnutia obce D. na č.l. 205, 207 spisu preukazujú, že aj ďalšie podania obžalovaného W. Z. obsahujú nepravdivé údaje o poškodenom ohľadom čiernych stavieb a výrobu stromov, ktoré sú spôsobilé značnou mierou ohroziť vážnosť poškodeného u spoluobčanov a poškodiť ho v zamestnaní.

Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že obžalovaní sa predmetného trestného činu dopustili v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Súd ďalej má za to, že obžalovaní sa predmetného skutku dopustili verejne (keďže ich sťažnosť na poškodeného prešetrovali traja prešetrovatelia sťažnosti) a z osobitného motívu - pomsty, voči poškodenému, keďže boli vylúčení, resp. neprijatí do poľovníckeho združenia PZ G. A. a obžalovaný W. Z., bol z funkcie starostu obce D. odvolaný, a to na základe petície, ktorú zorganizoval poškodený. K samotnému motívu tohto konania obžalovaných (okrem vyjadrenia samotných obžalovaných) vypovedal i samotný poškodený, ktorý podrobne uviedol aj dôvody ich vylúčenia, neprijatia resp. prečo zorganizoval petíciu za odvolanie starostu obce.

Obžalovaní vo svojej obrane poukázali, že nechceli ani nemali úmysel niekoho ohovárať, uškodiť poškodenému, poškodiť jeho povesť alebo aby prišiel o zamestnanie. Táto ich obrana je vyvrátená ich samotou sťažnosťou, ktorú napísali a vlastnoručne aj podpísali a v nej jednoznačne uviedli, že podávajú sťažnosť na ..... L.. L. O., ktorý bol vyšetrovateľom PZ Sučany pristihnutý pri čine páchania pytlactva, ... a nakoľko sa jedná o pracovníka Štátnej ochrany prírody a poľovníckeho hospodára, ktorý je priamo pod prísahou má dodržiavať legislatívne zákony, z toho dôvodu oznamujú zamestnávateľovi, že je to v rozpore z danou legislatívou, aby taký pracovník pracoval v štátnej ochrane prírody, čo svedčí jednoznačne o úmysle obžalovaných týmto poškodiť poškodeného v zamestnaní.

Na základe týchto skutočností, súd dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaných zo spáchania skutku uvedeného v rozsudku a ktoré vyvracajú obranu obžalovaných.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaných súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatel'ov, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na ich rodinu a ich blízke osoby, má im zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Vzhľadom k všetkým okolnostiam prípadu ako i vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania predmetného trestného činu, súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaných postačí pôsobiť uložením peňažného trestu v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanému L.. W. Č. prihliadol na tú skutočnosť, že u obžalovaného zistil rovnováhu poľahčujúcich, ako i priťažujúcich okolností, nevzhliadol u neho ani poľahčujúcu okolnosť a ani priťažujúcu okolnosť. Aj keď sa na obžalovaného hľadí ako by nebol

odsúdený, obžalovaný bol v minulosti právoplatne odsúdený pre zločin a zároveň sa dopustil piatich priestupkov, čo súd nemôže vyhodnotiť ako vedenie riadneho života a preto súd nemohol obžalovanému pričítať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) Tr. zákona. Vzhľadom k všetkým okolnostiam prípadu, na jeho podiel na páchaní predmetného trestného činu (samotné koncipovanie sťažnosti ako i ďalších listov), súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačí pôsobiť uložením peňažného trestu vo výmere 2000,- Eur, ktorý bol súdom stanovený pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Čo sa týka obžalovaného W. Z., súd zistil, že tomuto obžalovanému bol už právoplatne uložený pre iný jeho skutok trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky s probačným dohľadom a to skorším rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/175/2012 zo dňa 25.06.2015, právoplatným dňa 08.09.2015. Nakoľko uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody je oveľa prísnejším druhom trestu ako je spomínaný peňažný trest, ktorý sa súdu javí ako adekvátny za spáchanú trestnú činnosť obžalovaného, z tohto dôvodu súd použil ustanovenie § 44 Tr. zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného majúc za to trest, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/175/2012 zo dňa 25.06.2015, právoplatným dňa 08.09.2015, je dostatočný na nápravu obžalovaného ako i na ochranu spoločnosti.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obžalovanému S. W. prihliadol na tú skutočnosť, že u obžalovaného vzhľadom len jednu poľahčujúcu okolnosť- vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu (spáchanie jedného dopravného priestupku obžalovaným súd nepovažuje za porušenie zásad vedenia riadneho života obžalovaným), priťažujúcu okolnosť súd nezistil, a teda u obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi. Vzhľadom k všetkým okolnostiam prípadu, k osobe obžalovaného a na jeho podiel na páchaní predmetného trestného činu, súd dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného postačí pôsobiť uložením peňažného trestu vo výmere 500 Eur, ktorý bol súdom stanovený pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného L.. L. O., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom D. Č.. XX, okres O., s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko poškodený si síce riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, avšak pre spravodlivé rozhodnutie o náhrade škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie (výsluch ošetrojúceho lekára, poprípade znalecké dokazovanie), čo by predĺžilo trestné konanie, a preto súd postupoval podľa ustanovenia § 288 ods. 1 Tr. por. a poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Súd vyššie uvedené tresty obžalovaným považuje za dostatočné preto, aby obžalovaným zabránili dopustiť sa obdobného protiprávneho konania v budúcnosti (individuálna prevencia) a zároveň boli výstrahou pre ostatných členov spoločnosti (generálne prevencia).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný

pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.